

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 132/2024
26.02.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Небојша Перовић, адвокат из ..., против туженог Привредног друштва за издавање новина „Слободна штампа“ ДОО Београд и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Стеван Дамњановић, адвокат из ..., ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији тужених, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду ГжЗ 436/22 од 10.05.2023. године, у седници одржаној 26.02.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужених, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду ГжЗ 436/22 од 10.05.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужених изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду ГжЗ 436/22 од 10.05.2023. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду ГжЗ 436/22 од 10.05.2023. године, ставом првим изреке, потврђена је пресуда Вишег суда у Београду ПЗ 522/19 од 30.11.2021. године у ставовима првом и трећем изреке и у том делу жалбе тужених су одбијене као неосноване, а којима је делимично усвојен тужбени захтев, па су обавезани тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете за претрљене душевне болове због повреде части и угледа солидарно исплате 30.000,00 динара са законском затезном каматом од 30.11.2021. године до исплате, због објављивања неистинитих информација у „Магазину – Таблоид“ број .. од ...2019. године, те је обавезан тужени ББ да о свом трошку јавно објави увод и изреку ове пресуде, без икаквог коментара и без одлагања, а најкасније у другом наредном броју новина „Магазин – Таблоид: Истине и заблуду“. Ставом другим изреке преиначено је решење о трошковима парничног поступка садржано у ставу петом изреке првостепене пресуде, па је обавезан тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 66.200,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде, до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени су благовремено изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права, на основу члана 404. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23), указујући на потребу уједначавања судске праксе.

Тужилац је поднео одговор на ревизију тужених, захтевајући трошкове за састав поднеска.

Према наведеној одредби закона ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП за одлучивање у ревизији као изузетно дозвољеној. Имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге нижестепених судова за одлуку о тужбеном захтеву, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, као ни новог ни уједначеног тумачења права. Предмет тужбеног захтева о коме је одлучено правноснажном пресудом је накнада нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде части и угледа, објављивањем недопуштене и субјективно увредљиве информације у средствима јавног информисања и обавезивање туженог да о свом трошку јавно објави увод и изреку првостепене пресуде. Одлука у споровима са оваквом врстом правне заштите зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком појединачном предмету, тако да спорно правно питање није од општег интереса, нити у интересу равноправности грађана.

Због тога је, на основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, у вези члана 126. Закона о јавном информисању и медијима („Службени гласник РС“, бр. 83/14...12/16), Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Према члану 126. став 1. Закона о јавном информисању и медијима, ревизија је дозвољена против другостепене пресуде ако је тужбени захтев одбијен, а изјављује се у року од 15 дана од дана достављања другостепене пресуде. Ставом 3. наведеног члана, прописано је да у парници по тужби за накнаду штете и по тужби за остваривање права на део добити, ревизија из става 1. овог члана могу изјавити и тужилац и тужени. Ставом 4. тог члана, прописано је да се против пресуде другостепеног суда у парници по тужби за објављивања одговора не може изјавити ревизија.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Правноснажном пресудом против које је ревизија изјављена, тужбени захтев тужиоца за накнаду штете је делимично усвојен, а вредност предмета спора побијаног дела (30.000,00 динара) не прелази меродавни цензус за дозвољеност ревизије у имовинскоправним споровима, на основу чега је Врховни суд, оценио да ревизија тужених није дозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП у вези члана 126. цитиране одредбе посебног закона.

Из наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

Одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова одговора на ревизију, на основу члана 154. став 1. ЗПП, јер нису били потребни за вођење ове парнице, те је одлучено као у ставу трећем изреке.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**